

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 2037/2022
15.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца ЗАВОД ЗА ИЗГРАДЊУ ГРАДА БЕОГРАДА ДОО Београд, чији је пуномоћник Никола Калађурђевић, адвокат у ..., против тужених: 1) ГЕШЕР ДОО Београд, чији је пуномоћник Бојан Ђорђевић, адвокат у ... и 2) ПЛАН ДОО Београд, чији је пуномоћник Зоран Живановић, адвокат у ..., ради исплате стеченог без основа и накнаде штете, вредност предмета спора 1.494.162,70 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 11Пж 5200/21 од 03.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 15. децембра 2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 11Пж 5200/21 од 03.09.2021. године, у делу којим је правноснажно одлучено у односу на туженог ГЕШЕР ДОО Београд.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда 11Пж 5200/21 од 03.09.2021. године, у ставу I изреке, преиначена је пресуда Привредног суда у Београду 17П 6757/2018 од 17.03.2021. године у ставу I и III изреке тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се тужени солидарно обавезу да тужиоцу исплате износ од 1.459.162,70 динара са законском затезном каматом почев од 13.06.2013. године до коначне исплате, као неоснован и обавезан је тужилац да првотуженом исплати износ од 207.762,00 динара на име трошкова парничног поступка, а да друготуженом исплати износ од 410.417,00 динара на име трошкова парничног поступка, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. У ставу II изреке, обавезан је тужилац да првотуженом исплати износ од 92.042,00 динара на име трошкова другостепеног поступка, а да друготуженом исплати износ од 92.042,00 динара на име трошкова другостепеног поступка.

Решењем Привредног апелационог суда 11Пж 5200/21 од 24.05.2022. године у ставу првом изреке дозвољено је понављање поступка у односу на друготуженог ПЛАН ДОО Београд. У ставу другом изреке, укинута је пресуда Привредног апелационог суда 11Пж 5200/21 од 03.09.2021. године у односу на друготуженог ПЛАН ДОО Београд. У ставу трећем изреке, враћени су списи предмета 17 П 6757/2018 Привредном суду у Београду ради доношења одлуке о прекиду поступка.

Решењем П 6757/2018 од 03.06.2022. године, у складу са чланом 222. став 1. тачка 4. Закона о парничном поступку, Привредни суд у Београду је утврдио прекид поступка у односу на друготуженог ПЛАН ДОО Београд.

Против правноснажног дела другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије у односу на правноснажни део другостепене пресуде који се односи на првотуженог, по одредби члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...18/20), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужилац је тужбу поднео 13.06.2013. године, коју је преиначио 03.10.2017. године. Вредност предмета спора је 1.494.162,70 динара.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да су у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. наведеног закона даље је прописано да у споровима мале вредности, против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

У конкретном случају ради се о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност износа од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Према изнетом, изјављена ревизија према одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, није дозвољена.

Без утицаја на дозвољеност ревизије је то што је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев, из разлога што ревизија у споровима мале вредности законом искључена као ванредни правни лек, па се не може применити одредба члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Тужилац није предложио да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, у складу да одредбом члана 404. Закона о парничном поступку.

Из изложеног, Врховни касациони суд је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић